

Zrinka Cvitešić

Svima nama čuvarima kazališta, svih oblika kulture, čuvarima života....

U vremenu u kojem živimo sve je teže biti čovjek.

U ovom oceanu filtera, cenzura i obmana, u kojem smo izgradili svoje splavi, sve je teže doći do istine. Teško je misliti svojom glavom, opasno je osjećati. Jer osjećati znači biti slab, a i djecu nam već uče kako će opstati samo oni najljepši, najjači i najotporniji...

Nas, istovremeno, toliko toga podsjeća koliko smo ranjivi i krhki... Pandemije, potresi, inflacije, prijetnje trećim svjetskim ratom i onim nekim manjima, usputnima...

I umjetna inteligencija, koja će, kako kažu, zamijeniti čovjeka. Zar biti čovjek više nije dovoljno?

Ali tu, još uvijek, na čvrstim temeljima, zaštićeno svima nama u kojima još postoji potreba da budemo sve ono zbog čega se zovemo ljudima, stoji to naše kazalište. Jer nam treba.

Treba nam kao splav čiju putanju određuje samo jedan kompas – srce.

Treba nam kao splav na kojem, još uvijek sigurna, plovi duša.

Od koje ništa nije važnije. Ili ne bi trebalo biti...

Danas slavimo davno potpisan pakt, ne olovkom već srcem i umom.

Pakt između nas na sceni i oko nje i vas ispred nje.

Slavimo prešutni dogovor da ćemo barem ovdje, u kazalištu, uvijek tražiti istinu, pitati i komunicirati.

I uvijek se iznova podsjećati što znači voljeti, plakati, smijati se – osjećati. Što znači živjeti, što znači biti čovjek. Gdje ćemo srce iznova podučavati o srcu samom, kako je rekao Laurence Olivier.

Slavimo povjerenje između nas koji smo se obavezali biti ambasadori ljudske duhovnosti i ogledalo svega onoga što čini društvo i vas, koji još imate potrebu čuti, vidjeti, razmišljati i osjetiti.

Bukowski je napisao da su smrti većine ljudi obična varka jer u njima nije imalo što umrijeti, a Oscar Wilde da je živjeti „najrjeđa stvar u životu. Većina ljudi postoji, to je sve.“

Hvala vam što ne želimo samo postojati. Hvala vam što želimo jedni druge i sami sebe osjećati, što želimo ostati ljudi, što želimo živjeti...

Hvala vam što čuvamo ono što nas stoljećima najviše na sve to podsjeća – kulturu...